

دوشنبه 15 مهر 1398 - 7 صفر 1441 - 17 اکتبر 2019

امضای متمم قانون اساسی توسط محمدعلی شاه قاجار (1286 ش)

امضای متمم قانون اساسی توسط محمدعلی شاه قاجار (1286 ش)، با اوج گیری نهضت مشروطیت ایران و مبارزات همه جانبه مردم و روحانیت، مظفرالدین شاه قاجار مجبور شد تا با خواست مردم موافقت کرده و در چهاردهم مرداد 1285 ش ضمن صدور فرمان مشروطه، دستور تشکیل مجلس شورای ملی را صادر نماید. از آن پس، متن قانون اساسی مشتمل بر 51 اصل با نام نظامنامه سیاسی، تنظیم شد و در 8 دی 1285 به امضای شاه رسید. صرف نظر از ماهیت و محتوای این قانون اساسی که مبتنی بر خواسته های واقعی مردم نبود، اصولاً بدون وقت کافی و با عجله و عمدتاً در جهت مسائل مجلس شورای ملی تدوین شده بود و بسیاری از مسائل مهم و اساسی، و دیگر حقوقی را که در قانون اساسی مطرح می شود، دارا نبود. این قانون بیشتر به آیین نامه مجلس شباهت داشت و تامین کننده نیاز فوری ملت در زمینه به دست گرفتن اختیارات و حقوق سیاسی از طریق تشکیل مجلس شورای ملی بود. از سوی دیگر، روشنگری روحانیت که در صف مقدم نهضت و مبارزات مشروطیت بود، علی رزم کارشکنی های مداوم درباریان و غرب زدگی های فریب خورده، شرایط و جوئی را به وجود آورد که پس از مرگ مظفرالدین شاه، در همان آغاز سلطنت محمد علی میرزا کمیسیون به منظور تهیه متمم قانون اساسی در مجلس شورای ملی تشکیل شد. این کمیسیون که مرکب از پنج نفر بود، متنی را بر اساس قانون اساسی بلژیک و فرانسه و بالکان تهیه کرد که قابل قبول همه نمایندگان مجلس نبود. می توان گفت اگر مقاومت آیت الله شیخ فضل الله نوری در پافشاری بر افزودن ماده ای در متمم قانون اساسی مبنی بر نظارت پنج تن از علمای طراز اول هر عصر برای جلوگیری از تصویب قوانین مخالف اسلام در مجلس نبود و این ماده به تصویب نمی رسید، متمم قانون اساسی بیش از آن چه که بود، رنگ غربی به خود می گرفت. پس از پایان کار، متمم قانون اساسی در 107 اصل برای امضا تقدیم شاه گردید. محمدعلی شاه، ابتدا در امضای این قانون وقت کشی می کرد اما با درخواست های مکرر مردم از نمایندگان و تلگراف های علمای نجف مبنی بر امضای متمم، سرانجام شاه ناگزیر شد که آن را در پانزدهم مهرماه 1286 ش برابر با 29 شعبان 1325 ق امضا نماید.

تعیین رنگ پرچم کشور ایران (1286 ش)، درفش، بیرق، علم، لواء یا رایت به معنی پرچم از دیرباز مورد استفاده بوده و از آن به عنوان علامت معین شاه، حکمران، فرمانده نیرو و لشکریان استفاده می شده است. اندازه و رنگ بیرق ها از دوران کهن تفاوت های متعددی داشته ولی گزینش رنگ های سه گانه سبز، سفید و قرمز را مربوط به دوران ناصرالدین شاه قاجار دانسته اند. در نهایت در جریان انقلاب مشروطیت این سه رنگ تثبیت شد و از این پرچم برای ساختمان دولتی و یادمان های سلطنتی، قلعه ها و بنا و هر آن چه به دولت و سلطنت مربوط بود استفاده می کردند. با تدوین قانون اساسی مشروطه، رنگ پرچم ایران معین گردید که بر اساس اصل پنجم متمم این قانون، رنگ سبز در پرچم ایران به عنوان نشانه دین اسلام و مذهب شیعه و نیز خرمی کشور و صفای روح و باطن؛ رنگ سفید نشان صلح خواهی، دوستی و آرامش طلبی ملت ایران؛ و قرمز نشان مشروطیت ایران و آمادگی ملت برای دفاع از استقلال و آزادی به قیمت ریخته شدن خون فرزندان خود، به کار رفته است. ابعاد و شکل دقیق پرچم ایران در سال 1336 ش دوباره تعیین شد و تا انقلاب اسلامی ایران بدون تغییر با همان شیر و خورشید و گاهی تاج پهلوی، باقی ماند. پس از انقلاب، نشان پرچم جای خود را به طرحی شبیه به واژه "الله" داد که مانند لاله سرخی است که از خون شهیدان انقلاب سربرآورده و چهار قسمت آن شبیه هلال و جزء قائم میانی، یادآور شمشیر به نشانه قدرت و ایستادگی ملت مسلمان ایران است و مجموعاً کلمه توحید (لا اله الا الله) را تشکیل می دهد. همچنین عبارت "الله اکبر" 22 بار در حاشیه پائین نوار سبز و حاشیه بالای نوار قرمز که نشانه و نماد 22 بهمن 1357، روز پیروزی انقلاب اسلامی ایران است، تکرار شده است.

مدگ "توماس ریڈ" فیلسوف اسکاتلندی (1796م) در 26 آوریل 1710م به دنیا آمد. وی از زمره کسانی به شمار می رفت که اعتقادات انسان را مبتنی بر شهود می دانست و به عبارتی دیگر، این اعتقادات را نشأت گرفته از دانش و علم ذاتی انسان قلمداد می کرد. بنابراین وی به علم اکتسابی به عنوان منشأ اعتقادات آدمی، عقیده نداشت. از دیدگاه ریڈ، برخی از عقاید شهودی واقعی و با ارزش عبارتند از: اعتقاد به وجود دنیای خارج، اعتقاد به رابطه علت و معلولی میان پدیده های مختلف، اعتقاد به وجود یک قانون معین اخلاقی برای بشر و اعتقاد به جاودانگی روح. ریڈ آرای خویش در این باب را در کتاب تحقیق در ذهن بشر براساس عقل سلیم بیان داشته است. توماس ریڈ سرانجام در هفتم اکتبر 1796م، در 86 سالگی درگذشت.

تولد "نیلز بوهر" دانشمند فیزیک دان معروف دانمارکی (1885م) در هفتم اکتبر 1885م در شهر گینهگ دانمارک به دنیا آمد. وی تحصیلات نیلز بوهر، فیزیک دان شهیر دانمارکی، در هفتم اکتبر 1885م در شهر گینهگ دانمارک به دنیا آمد. وی تحصیلات ابتدایی خود را در زادگاهش فرا گرفت و به دلیل استعداد فوق العاده اش در کسب علم، موفق به اخذ بورس

تماحم زنده‌های آلمان نازی به سمت شرق، در حین جنگ جهانی دوم (1940م) در هنگامه حملات هوایی آلمان به انگلستان در جریان جنگ جهانی دوم، آدولف هیتلر، رهبر آلمان نازی، فرمان تهیه مقدمات اجرای طرحی را به نام شیر دریا برای پیاده کردن نیرو در سواحل بریتانیا و اشغال جزیره انگلیس صادر کرد، ولی با برتری دریایی انگلستان، اجرای این طرح، غیر عملی تشخیص داده شد. از این رو هیتلر در اوایل اکتبر 1940م، فرمان حرکت به شرق و فتح کشورهای اروپایی و بالکان را صادر کرد. در روز هفتم اکتبر، نیروهای آلمانی در اولین مرحله، وارد رومانی شدند و در ماه‌های بعد، به تدریج یوگسلاوی و یونان را نیز به تصرف خود درآوردند. در این میان، مجارستان و بلغارستان نیز، قبلاً پیوستگی خود را با آلمان اعلام داشته بودند و به این ترتیب در بهار سال 1941م، عملاً سراسر اروپای شرقی و کشورهای بالکان، تحت سلطه هیتلر قرار گرفت. با این حال، این وضعیت دیری نپایید و با شدت یافتن حملات متفقین در طی سال 1943م به بعد، این مناطق از دست آلمان خارج شدند و نیروهای نازی مجبور به عقب‌نشینی و پذیرش شکست گردیدند.

تحصیلی در انگلستان شد تا این‌که دکترای فیزیک خود را دریافت کرد. نیلز بور در 28 سالگی تئوری اساسی خود را درباره ساختمان اتم منتشر ساخت. هرچند این تئوری تا امروز تحولات زیادی پیدا کرده است، اما مدل اصلی ساختمانی و ترکیب اتم بور، باعث درک مسایلی در زمینه رابطه بین شیمی و الکتروسیسته گردید و منجر به توسعه انرژی هسته‌ای شد. طرح وی نخستین اقدام موفقیت‌آمیزی بود که ساختمان داخلی اتم را در طیف سنجی مورد استفاده قرار می‌داد و هم‌چنین اطلاعات حاصل از طیف سنجی را برای توضیح ساختمان داخلی اتم به کار می‌برد. تئوری اتمی بور مانند سایر نوآوری‌های علمی در ابتدا چندان مورد توجه قرار نگرفت با این حال نه سال بعد در سال 1922م کمیته جایزه نوبل به اهمیت آن پی برد و نیلز بور به عنوان جوان‌ترین دانشمند، موفق به اخذ جایزه فیزیک نوبل در 37 سالگی گردید. با آغاز آزمایش‌های هسته‌ای و به بار آمدن خرابی‌های زیاد، بور تقاضا کرد که این عمل باید زیر نظر و کنترل یک سازمان بین‌المللی قرار گیرد اما نظر او نتیجه‌ای نداد. بور به طور مدام در راه بسط و پیشرفت استعمال انرژی هسته‌ای در راه‌های صلح‌جویانه کمک می‌کرد و پس از برپایی نخستین کنفرانس اتم در خدمت صلح، وی به عنوان اولین برنده جایزه اتم در خدمت صلح معرفی شد. بور تا پایان عمر در راه صلح کوشید تا این‌که در 18 نوامبر 1962م در 77 سالگی درگذشت. آلبرت انیشتین، دانشمند بزرگ جهان درباره وی گفته است: معلوم نیست که دانش ما درباره اتم بدون وجود بور تاچه پایه کم ارزش می‌شد.